

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/860

ze dne 4. února 2016,

kterým se dále upřesňují určité okolnosti, za nichž je nutné vyloučení z výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi podle čl. 44 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 44 odst. 11 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souvislosti s řešením sporů je nanejvýš důležité, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici dostatečné pokyny, které zaručují, že je nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů uplatňován řádně a důsledně v celé Unii. Zastřešující zásada zní, že nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů lze uplatnit na všechny závazky, pokud nejsou výslovně vyloučeny podle čl. 44 odst. 2 směrnice 2014/59/EU. Z toho důvodu nelze u žádných závazků předpokládat, že budou vždy vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, pokud nepatří do seznamu závazků, které jsou podle uvedeného ustanovení výslovně vyloučeny. Samozřejmě již ve fázi plánování řešení krize a posuzování způsobilosti k řešení krize by se měl orgán příslušný k řešení krize snažit co nejvíce snížit počet případů vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, aby byla dodržena zásada, že akcionáři a věřitelé budou absorbovat náklady na řešení krize.
- (2) Obecnou zásadou, která upravuje řešení krize, je, že akcionáři a věřitelé by měli absorbovat ztráty při řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení. Kromě toho by se věřitelům stejné třídy mělo dostat rovného zacházení. Na tomto základě je třeba jasně definovat diskreční pravomoc orgánů příslušných k řešení krize zcela či zčásti vyloučit určité závazky z rekapitalizace z vnitřních zdrojů a přenést ztráty na věřitele nebo v nezbytném případě na fondy pro řešení krizí. Proto je třeba důkladněji objasnit okolnosti, které umožňují, aby byli věřitelé vyloučeni z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, a každá odchylka od zásady rovného zacházení s věřiteli stejného pořadí (tzv. zásada *pari passu*) musí být přiměřená, zdůvodněná veřejným zájmem a nediskriminační.
- (3) Je důležité vymezit rámec, v němž by orgány příslušné k řešení krize vykonávaly pravomoc vyloučit za výjimečných okolností, které jsou vymezeny v čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, závazek nebo třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, aby se do daného scénáře řešení krize vnesla větší jasnost. Je však nutné zajistit orgánům příslušným k řešení krize určitou míru pružnosti, aby mohly v individuálních případech posuzovat, zda jsou vyloučení nezbytně nutná a přiměřená.
- (4) Mělo by se přijmout rozhodnutí o využití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů (nebo jiných nástrojů k řešení krize), aby bylo dosaženo účelů řešení krize podle čl. 31 odst. 2 směrnice 2014/59/EU. Ve stejném duchu by uvedené účely řešení krize měly rovněž mít vliv na rozhodnutí o použití nástroje včetně rozhodnutí o vyloučení závazku nebo třídy závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů v konkrétním případě.
- (5) V souladu s těmito zásadami by měla být schopnost vyloučit nebo zčásti vyloučit určité závazky z výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU omezena na minimum nezbytné

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

k dosažení cílů, které vyloučení zdůvodňují. Za tímto účelem by měla být možnost zčásti vyloučit závazek omezením rozsahu jeho odpisu, je-li to dostačující k dosažení cíle, pokud možno upřednostňována před možností úplného vyloučení závazku z rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

- (6) Výjimečné využití pravomoci zcela nebo zčásti vyloučit závazek nebo třídu závazků by nemělo ovlivnit odpovědnost orgánů příslušných k řešení krize za zaručení toho, že jsou instituce a skupiny způsobilé k řešení a že disponují dostatečnými prostředky, aby splňovaly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky a mohly absorbovat ztráty při řešení krize a zaručit rekapitalizaci v souladu s plánem řešení krize. Podle čl. 45 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/59/EU musejí relevantní orgány příslušné k řešení krize ve snaze zaručit, že má instituce dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, samozřejmě zohlednit všechna pravděpodobná vyloučení. Pokud by vyloučení určitých závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohlo výrazně snížit úroveň této schopnosti dostupnou při řešení krize, měl by se orgán příslušný k řešení krize při stanovení minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky v souladu s čl. 45 odst. 6 písm. c) směrnice 2014/59/EU zabývat pravděpodobnou potřebou takovéhoto vyloučení.
- (7) Vzhledem k výjimečnému charakteru možnosti, aby orgán příslušný k řešení krize vyloučil závazek nebo třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, musí být posouzení provedené tímto orgánem řádně opodstatněné. Pokud by taková vyloučení znamenala, že bude třeba využít fond pro řešení krizí, orgán příslušný k řešení krize by měl podrobně vysvětlit, jaké výjimečné okolnosti k vyloučení vedly. Toto vysvětlení má zásadní význam pro to, aby Komise mohla plnit své pověření podle čl. 44 odst. 12 směrnice 2014/59/EU, podle nějž musí do 24 hodin od okamžiku, kdy od orgánu příslušného k řešení krize obdržela oznámení o rozhodnutí vyloučit určité závazky, rozhodnout, zda navržené vyloučení zakáže nebo zda bude vyžadovat jeho změnu. Vysvětlení, které orgán příslušný k řešení krize poskytuje Komisi, by mělo být přiměřené a měla by být zohledněna potřeba účelnosti vyžadovaná okolnostmi daného případu.
- (8) V případě řešení krize by měly být závazky, které se počítají do minimálních požadavků na kapitál, a způsobilé závazky vždy rekapitalizovány z vnitřních zdrojů, a to v míře nutné k absorbování ztrát a rekapitalizaci instituce, jestliže orgány příslušné k řešení krize v době plánování řešení krize předpokládají, že uvedené závazky důvěryhodným a proveditelným způsobem přispívají k absorpci ztráty a rekapitalizaci. Ve výjimečných případech, kdy orgán příslušný k řešení krize potřebuje využít vyloučení podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, které nebylo zvaženo při plánování řešení krize, a pokud by taková vyloučení znamenala, že bude nutné využít fond k řešení krizí, měl by orgán příslušný k řešení krize vysvětlit, které výjimečné okolnosti vyloučení zdůvodňují, a uvést důvody, proč tyto výjimečné okolnosti nemohl předvídat v době, kdy plánoval řešení krize. Požadavek, aby byly tyto faktory vysvětleny, by se měl uplatnit přiměřeným a vhodným způsobem ve vztahu k potřebě včas provést opatření k řešení krize.
- (9) Při výkonu možnosti vyloučit závazky z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU by měly být plně dodržovány obecné zásady práva Unie a zejména by neměly být dotčeny záruky, které chrání ostatní věřitele, konkrétně zásada, že by věřitel neměl nést větší ztráty, než jaké by mu bývaly vznikly, kdyby byla instituce bývala zlikvidována v běžném úpadkovém řízení (zásada, „že žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty“). Při provádění vyloučení podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU a přípravě plánu řešení krize by si orgány příslušné k řešení krize měly být vědomy potřeby respektovat uvedené záruky a rizika odškodnění věřitelů spojeného s porušením těchto záruk. Skutečnost, že soudy mohou přezkoumat rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize o vyloučení závazku, by však neměla být jediným důvodem k dalšímu vyloučení. Tím by nemělo být dotčeno patřičné zohlednění předchozích rozhodnutí soudu, která se týkala opatření k řešení krize, jestliže jsou tato rozhodnutí pro daný případ významná.
- (10) Celková schopnost orgánu příslušného k řešení krize provádět vyloučení je omezena skutečností, že ztráty, které nejsou věřiteli plně absorbovány v důsledku vyloučení, lze pokrýt mechanismem k financování řešení krizí pouze tehdy, když akcionáři a věřitelé přispějí částkou rovnající se alespoň 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce.

- (11) Vyloučení by měla být zvažována v každém případě zvláště na základě analýzy relevantních úvah v rámci každého z potenciálních důvodů pro vyloučení podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU spíše než na základě specifické povahy dotčených institucí odděleně. Tento přístup by měl zaručit jednotné zvažování výjimečných okolností a zabránit zbytečnému narušování soutěže. Ve vhodných případech by měly být zohledněny vlastnosti instituce (např. velikost, provázanost nebo složitost), aby bylo možné posoudit, zda nastaly okolnosti, které zdůvodňují vyloučení závazku z rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Tyto vlastnosti by však neměly automaticky zdůvodňovat osvobození závazků takovéto instituce od rekapitalizace z vnitřních zdrojů.
- (12) Praviděpodobnost, že nastanou výjimečné okolnosti definované v čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, by mohly ovlivnit některé obecné faktory, např. tržní podmínky, okolnosti selhání nebo úroveň ztrát vzniklých institucí. Tyto obecné faktory by však neměly představovat další nezávislé důvody pro vyloučení nad rámec těch, které jsou uvedeny v čl. 44 odst. 3 písm. a) až d) směrnice 2014/59/EU.
- (13) Při zvažování, zda jsou splněny jedna či více okolností, které zdůvodňují vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, by měl orgán příslušný k řešení krize vzít v úvahu dobu, po jejímž uplynutí již nelze bezprostředně hrozící selhání instituce zvládnout spořádaným způsobem. Jestliže byly definovány plány řešení krize a minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky každé z institucí a byly odstraněny překážky bránící řešení krize, očekává se, že by instituce měla mít nezbytnou kapacitu k absorbování ztrát a rekapitalizaci. Program řešení krize by se samozřejmě měl řídit plánem řešení krize včetně strategie řešení krize, pokud ovšem orgán příslušný k řešení krize s přihlédnutím k okolnostem daného případu nedojde na základě posouzení k závěru, že účelů řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánu řešení krize obsažena nejsou.
- (14) Během období, kdy plány řešení krize a minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky ještě nebyly přijaty a kdy má orgán příslušný k řešení krize jen omezenou dobu na to, aby rozhodl o podrobném provádění strategie řešení krize, je pravděpodobnější, že nastanou případy, kdy není možné použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na všechny způsobilé závazky v přiměřené lhůtě. Je třeba propojit určení „přiměřené lhůty“ s rychlostí a jistotou, které jsou nutné k dokončení rekapitalizace z vnitřních zdrojů do určitého data s cílem stabilizovat firmu. Pokud není možné provést všechny úkoly nutné k tomu, aby byly do daného data rekapitalizovány z vnitřních zdrojů určité závazky, mělo by se mít za to, že rekapitalizaci není možné provést v „přiměřené lhůtě“. Rozhodnutí o tom, kdy se „obtížné“ stává „nemožným“, by mělo být založeno na kritériích, která definují „přiměřenou lhůtu“.
- (15) V zásadě mohou být závazky, které se řídí právem třetí země, rekapitalizovány z vnitřních zdrojů, pokud nejsou vyloučeny podle čl. 44 odst. 2. Cílem mechanismu stanoveného v článku 55 směrnice 2014/59/EU je zvýšit pravděpodobnost, že tyto závazky lze rekapitalizovat z vnitřních zdrojů v přiměřené lhůtě. Stejně důležité je, že článek 67 směrnice 2014/59/EU poskytuje orgánům příslušným k řešení krize diskreční pravomoc vyžadovat, aby správce, konkurzní správce, příjemce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad institucí v režimu řešení krize podnikli veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, aby odpis nebo konverze závazků, které se řídí právem třetí země, nabyly účinnosti. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že se tyto závazky neřídí právem EU, přetrvává zbytkové riziko, že ve výjimečných případech se mohou i přes veškeré úsilí orgánu příslušného k řešení krize, včetně výkonu diskreční pravomoci podle článku 67, objevit problémy v souvislosti s rekapitalizací těchto závazků z vnitřních zdrojů v přiměřené lhůtě.
- (16) Praktickou překážkou bránící rekapitalizaci určitých závazků z vnitřních zdrojů může být i skutečnost, že není určena výše závazku nebo je obtížné ji stanovit v okamžiku, kdy orgán příslušný k řešení krize nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů používá. To může být případ zajištěných závazků, které přesahují hodnotu relevantního zajištění, nebo závazků, které jsou podmíněny nejistými událostmi v budoucnosti, např. podrozvahových položek nebo nečerpaných příslibů. Tyto překážky lze překonat prostřednictvím přiměřeného ocenění, např. zrušením závazku a určením hodnoty odhadem za použití relevantní metodiky oceňování nebo uplatněním „virtuálního“ procentního srážkového poměru.
- (17) I když je pravda, že v některých případech může být obtížné rekapitalizovat z vnitřních zdrojů deriváty, článek 49 směrnice 2014/59/EU jasně stanoví, jak by měly být deriváty rekapitalizovány z vnitřních zdrojů, a to zejména po závěrečném vypořádání. Skutečnost, že může být obtížné v krátké lhůtě určit očištěnou částku po závěrečném vypořádání, by neměla znamenat automatické vyloučení, jelikož tuto situaci lze řešit prostřednictvím příslušných metodik oceňování stanovených Komisí podle čl. 49 odst. 5 směrnice 2014/59/EU, a to zejména ve fázi prozatímního ocenění. V tomto duchu by se od institucí mělo vyžadovat, aby prokázaly, že jsou schopny poskytovat informace nutné k provádění ocenění pro účely řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by zejména měly zaručit, že instituce jsou v takovém postavení, aby mohly v daném časovém rámci podle strategie řešení krize předložit požadované aktuální informace, a to zejména na podporu důvěryhodného ocenění před

řešením krize podle článku 36 směrnice 2014/59/EU a po něm. Kromě toho pokyny stanoví, že by orgány příslušné k řešení krize měly zvážit, zda od institucí nebudou vyžadovat, aby odprodaly aktiva, která výrazně omezují proveditelnost ocenění.

- (18) Článek 2 směrnice 2014/59/EU definuje koncepci zásadních funkcí a hlavních linií podnikání. Komise je zmocněna přijmout akt v přenesené pravomoci, jímž dále upřesní okolnosti, za nichž by určité činnosti, služby a operace mohly spadat do definice zásadních funkcí nebo hlavních linií podnikání. V tomto ohledu není ziskovost linie podnikání sama o sobě dostatečným důvodem k tomu, aby byly závazky týkající se této linie podnikání vyloučeny z rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Vyloučení však může být odůvodněné, pokud má zachování hlavní linie podnikání kritický význam pro dosažení cílů řešení krize, a to včetně zachování zásadních funkcí, jsou-li tyto funkce podporovány pokračováním klíčových operací, služeb a transakcí.
- (19) Orgány příslušné k řešení krize mohou vyloučit pouze závazky, které jsou požadovány pro účely řízení rizik (zajištění) v souvislosti se zásadními funkcemi, jestliže je řízení rizik (zajištění) uznáno pro obezřetnostní účely a je důležité pro zachování operací souvisejících se zásadními funkcemi, aby v případě, že by zajištění bylo ukončeno, nebyla vážně ohrožena kontinuita zásadní funkce.
- (20) Orgány příslušné k řešení krize mohou rovněž vyloučit pouze závazky, které jsou požadovány pro účely řízení rizik (zajištění) v kontextu zásadních funkcí, jestliže by v případě, že by opatření k řízení rizik bylo ukončeno, bylo nemožné, aby je instituce za přiměřených podmínek nahradila ve lhůtě požadované k zachování zásadní funkce, např. kvůli rozpětím či nejistotě při ocenění.
- (21) Dalším cílem řešení krize, který může zdůvodnit vyloučení z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, je snaha zabránit šíření krize, a tím se vyhnout nepříznivým důsledkům pro finanční systém. V každém případě by k vyloučení na tomto základě mělo dojít pouze tehdy, je-li to nezbytně nutné a přiměřené, ale také v případech, kdy je šíření krize natolik závažné, že by bylo rozsáhlé a vážné by narušilo fungování finančních trhů způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie.
- (22) Nedílnou součástí nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů může být určité riziko, že dojde k šíření krize. Legislativní rozhodnutí začlenit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů do směrnice 2014/59/EU jako klíčový nástroj k řešení krize společně se zásadou, že by věřitelé a akcionáři měli nést ztráty, znamená, že by neodmyslitelné riziko šíření krize, které může být součástí rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemělo být automaticky považováno za důvod k vyloučení závazků. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly tyto důvody důkladně posoudit a vysvětlit vyloučení závazku z rekapitalizace z vnitřních zdrojů tím, že daný závazek způsobí rozsáhlé šíření krize druhu, jenž je popsán v čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU, pravděpodobněji než závazky, které vyloučeny nebudou. Za tímto účelem by měly orgány posouzení založit na odpovídajících metodikách včetně kvantitativní analýzy, aby bylo možné určit riziko a závažnost rozsáhlého šíření krize a vážného poškození hospodářství členského státu nebo Unie.
- (23) Potřeba vyloučit závazek na základě rizika rozsáhlého šíření krize by mohla být ovlivněna tržními podmínkami v okamžiku rekapitalizace z vnitřních zdrojů, a to zejména tehdy, dojde-li k selhání podniku v době, kdy je finanční systém pod velkým tlakem nebo trpí nedostatkem důvěry. Riziko, že by použití nástrojů a pravomocí k řešení krize mohlo mít značný přímý či nepřímý nepříznivý dopad na finanční stabilitu a důvěru trhů, by se mělo řešit v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize, které je požadováno v bodě 26 oddílu C přílohy směrnice 2014/59/EU. Proto se očekává, že orgán příslušný k řešení krize při vylučování závazku z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 uvedené směrnice na základě rizika rozsáhlého šíření krize vysvětlí, proč se nezabýval překážkami, jež bránily rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, během plánování řešení krize, pokud uvedená vyloučení představují překážku způsobilosti k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by měl rovněž posoudit, zda je šíření krize výsledkem použití nástroje k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů na dotčené závazky či zda je použitím výrazně prohloubeno nebo zda je ve skutečnosti způsobeno selháním samotné instituce.

- (24) Riziko rozsáhlého šíření krize může být přímé, jestliže ztráty, které utrpí protistrany instituce v režimu řešení krize, mohou vést k selhání těchto protistran nebo k jejich vážným problémům s platební schopností, což následně může vést k selhání a problémům protistran těchto protistran. Možnost, že jedna či více finančních institucí v přímém důsledku rekapitalizace z vnitřních zdrojů selžou nebo se dostanou do problémů, by automaticky neměla být důvodem k vyloučení závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Rozhodnutí o vyloučení by mělo být učiněno tak, aby bylo úměrné systémovým rizikům, k jejichž vzniku může přímé šíření krize vést.
- (25) Riziko rozsáhlého šíření krize může být také nepřímé, např. v důsledku ztráty důvěry určitých účastníků trhu, např. vkladatelů, nebo může mít formu účinků na cenu aktiv. Významným způsobem nepřímého šíření krize může být ztráta důvěry v trhy financování (maloobchodní a velkoobchodní), což vede k oslabení nabídky, větším požadavkům na rozpětí obecně nebo požadavkům na rozpětí pro instituce s obdobnými vlastnostmi, jako má instituce v selhání, nebo k nucenému prodeji aktiv institucí, které trpí nedostatkem likvidity.
- (26) Při rekapitalizaci určitých závazků z vnitřních zdrojů by mohlo dojít ke snížení hodnoty, jestliže tyto závazky tvoří část úspěšné linie podnikání, která by jinak výrazně zvyšovala hodnotu banky, např. při prodeji kupujícímu ze soukromého sektoru. Aby mohl orgán příslušný k řešení krize vyloučit závazek nebo třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, je třeba, aby zachovaná hodnota stačila k tomu, aby se (potenciálně) zlepšila situace nevyloučených věřitelů ve srovnání se situací, kdy by dotčené závazky z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny nebyly. Proto mohou orgány příslušné k řešení krize vyloučit závazek z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 písm. d) směrnice 2014/59/EU tehdy, pokud by přínos, který z vyloučení plyne jiným věřitelům, vyvážil jejich příspěvek k absorbování ztráty a rekapitalizaci za situace, že by k vyloučení nedošlo. To může nastat například v případech, kdy by bylo možné zachovanou hodnotu jasně určit podle odpovídajícího navýšení protiplnění uhrazeného kupujícím ze soukromého sektoru.
- (27) V souvislosti s posuzováním potenciálních přínosů, které může mít vyloučení z rekapitalizace z vnitřních zdrojů z hlediska zachování hodnoty, zmocňují ustanovení čl. 36 odst. 16 a čl. 49 odst. 5 směrnice 2014/59/EU Komisi k tomu, aby přijímala regulační technické normy týkající se oceňování derivátů a oceňování za účelem řešení krize. V závislosti na použitelné metodice mohou vyjít najevo dodatečné ztráty plynoucí ze závěrečného vypořádání derivátů a tyto ztráty mohou přesáhnout potenciál rekapitalizace odpovídajícího závazku z vnitřních zdrojů, čímž mohou vzniknout další ztráty, které mohou zvýšit zátěž dalších věřitelů instituce, která je v režimu řešení krize, spojenou s rekapitalizací z vnitřních zdrojů. Dodatečné ztráty mohou vzniknout v důsledku nákladů protistrany na výměnu nebo v důsledku nákladů, které vzniknou instituci v režimu řešení krize při opětovné tvorbě zajištění, která byla ponechána otevřená, a neodrážejí se v hodnotě derivátů za předpokladu nepřetržitého trvání podniku. Za takovýchto okolností by měl orgán příslušný k řešení krize posoudit, zda by snížení hodnoty znamenalo, že by ztráty, které ponesou nevyloučení věřitelů, byly vyšší než v případě, že by byl dotčený závazek vyloučen z rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Čistě spekulativní očekávání, že dojde k potenciálnímu nárůstu hodnoty, nemůže sloužit jako důvod k vyloučení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla, která dále upřesňují výjimečné okolnosti stanovené v čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, za nichž může orgán příslušný k řešení krize zcela nebo zčásti vyloučit určité závazky z výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi v případech, kdy je použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů.
2. Ustanovení tohoto nařízení je uplatňováno orgánem příslušným k řešení krize, který byl určen členským státem v souladu s článkem 3 směrnice 2014/59/EU, a Jednotným výborem pro řešení krizí v rámci jeho úkolů a pravomocí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až e) směrnice 2014/59/EU.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice stanovené v článku 3 směrnice 2014/59/EU. Pro účely tohoto nařízení se rovněž použijí tyto definice:

- 1) „přímým šířením krize“ se rozumí situace, kdy přímé ztráty protistran instituce v režimu řešení krize, které vyplývají z odpisu závazků této instituce, vedou k bezprostřednímu selhání či bezprostřední hrozbě pravděpodobného selhání těchto protistran;
- 2) „nepřímým šířením krize“ se rozumí situace, kdy odpis či konverze závazků instituce vyvolá negativní reakci účastníků trhu, která vede k vážnému narušení kontinuity finančního systému, jež může potenciálně poškodit reálnou ekonomiku.

Článek 4

Společná ustanovení

1. Orgány příslušné k řešení krize nevyloučí závazek či třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, pokud tyto závazky nespádají do seznamu závazků uvedeného v čl. 44 odst. 2 směrnice 2014/59/EU.
2. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize vyloučit závazek nebo třídu závazků z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU je založeno na analýze instituce v režimu řešení krize, která se provádí v každém případě zvlášť, a není automatické.
3. Při úvahách o vyloučení podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU a předtím, než závazek nebo třídu závazků zcela vyloučí z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, orgán příslušný k řešení krize nejprve zváží možnost zčásti vyloučit daný závazek tím, že omezí rozsah jeho odpisu, kdykoli je to možné.
4. Při rozhodování o tom, zda by měl být závazek vyloučen podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, orgán příslušný k řešení krize posoudí, zda jsou v okamžiku, kdy se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů použije na danou instituci, splněny podmínky obsažené v uvedené směrnici. Zmíněným posouzením není dotčen závazek orgánu příslušného k řešení krize dodržovat plán řešení krize stanovený v článku 87 směrnice 2014/59/EU.
5. Rozhodnutí vyloučit závazek nebo třídu závazků z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU je založeno alespoň na jednom z účelů řešení krize popsaných v čl. 31 odst. 2 uvedené směrnice.
6. Rozhodnutí vyloučit nebo zčásti vyloučit závazek nebo třídu závazků z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 směrnice 2014/59/EU, s nímž by souviselo využití fondů k řešení krizí, je řádně zdůvodněné a zohledňuje potřebu účelnosti vyžadovanou okolnostmi konkrétního případu.
7. Pokud orgán příslušný k řešení krize předpokládá, že by závazek nebo třída závazků důvěryhodně a vhodně přispěly k absorpci ztráty a rekapitalizaci a že by tyto závazky nesplnily požadavky pro vyloučení podle čl. 44 odst. 3, tento orgán v případě, že se poté rozhodne zcela či zčásti vyloučit závazek nebo třídu závazků podle čl. 44 odst. 3, s čímž by souviselo přenesení ztrát na fond pro řešení krizí, vysvětlí každý z následujících bodů:
 - a) výjimečné okolnosti, které se liší od těch, jež panovaly v době plánování řešení krize, a kvůli nimž je v okamžiku, kdy je přijímáno opatření k řešení krize, nutné dané závazky vyloučit z rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
 - b) proč je vyloučení nutné a zejména proč nebylo možné předvídat výjimečné okolnosti, které k němu vedly, při plánování řešení krize;
 - c) jestliže bylo vyloučení stanoveno v plánu řešení krize, jak orgán příslušný k řešení krize tuto potřebu řešil, aby zabránil tomu, že vyloučení bude překážkou způsobilosti k řešení krize.

8. Při rozhodování o tom, zda závazek nebo třídu závazků zcela či zčásti vyloučit podle čl. 44 odst. 3 písm. a) směrnice 2014/59/EU, orgán příslušný k řešení krize v případě, že by vyloučení znamenalo přenesení ztrát na fond pro řešení krizí, rovněž vysvětlí:

- a) jak/zda jsou splněny požadavky stanovené v člancích 5 a 6 tohoto nařízení a
- b) proč nebylo možné potřebu vyloučení řešit vhodnou metodou ocenění podle článku 36 směrnice 2014/59/EU.

9. Při rozhodování o tom, zda závazek nebo třídu závazků zcela či zčásti vyloučit v zájmu zachování kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání podle čl. 44 odst. 3 písm. b) směrnice 2014/59/EU, orgán příslušný k řešení krize v případě, že by vyloučení znamenalo přenesení ztrát na fond pro řešení krizí, rovněž vysvětlí:

- a) jak/zda jsou splněny požadavky stanovené v článku 7 tohoto nařízení;
- b) proč jsou závazky, které mají být vyloučeny, pro kontinuitu jasně vymezených zásadních funkcí nebo hlavních linií podnikání důležitější než závazky, které vyloučeny být nemají.

10. Pokud orgán příslušný k řešení krize zcela nebo zčásti vyloučí závazek nebo třídu závazků s cílem zabránit rozsáhlému šíření krize podle čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU, tento orgán v případě, že by vyloučení znamenalo přenesení ztrát na fond pro řešení krizí, rovněž vysvětlí:

- a) jak/zda jsou splněny požadavky stanovené v článku 8 tohoto nařízení;
- b) proč vyloučené závazky způsobí rozsáhlé rozšíření krize druhu, jenž je popsán v čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU, pravděpodobněji než závazky, které vyloučeny nejsou.

11. Pokud orgán příslušný k řešení krize zcela nebo zčásti vyloučí závazek nebo třídu závazků podle čl. 44 odst. 3 písm. d) směrnice 2014/59/EU, tento orgán v případě, že by vyloučení znamenalo přenesení ztrát na fond pro řešení krizí, rovněž vysvětlí, jak/zda jsou splněny požadavky stanovené v článku 9 tohoto nařízení.

Článek 5

Vyloučení z důvodu nemožnosti provést rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 písm. a) směrnice 2014/59/EU

1. Orgány příslušné k řešení krize mohou závazek nebo třídu závazků vyloučit z rekapitalizace z vnitřních zdrojů pouze tehdy, pokud překážky, které brání rekapitalizaci, neumožňují, aby byla provedena v přiměřené lhůtě, a to navzdory veškerému úsilí orgánu příslušného k řešení krize.

2. Pokud jde o odstavec 1, orgány příslušné k řešení krize předtím, než rozhodnou o vyloučení uvedeném ve zmíněném odstavci, zejména splní tyto požadavky:

- a) závazek orgánu příslušného k řešení krize uvést v plánu řešení krize popis procesů, jimiž je zaručeno, že bude ve vhodném časovém rámci zaručena dostupnost informací, které jsou požadovány pro účely ocenění podle článků 36 a 49 směrnice 2014/59/EU;
- b) závazek orgánu příslušného k řešení krize odstranit veškeré překážky způsobilosti instituce k řešení krize, včetně okolností, které vedou k potenciálnímu vyloučení, které bylo možné předvídat v průběhu plánování řešení krize, jestliže tato potenciální vyloučení představují překážky způsobilosti k řešení krize.

Článek 6

Přiměřená lhůta

1. Ve snaze vyloučit závazek nebo třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 písm. a) směrnice 2014/59/EU a s cílem určit, co představuje „přiměřenou lhůtu“, orgány příslušné k řešení krize určí:

- a) kdy je třeba s konečnou platností určit částku odpisu;
- b) dokdy je třeba provést všechny úkony nutné k rekapitalizaci takových závazků z vnitřních zdrojů, aby byly splněny účely řešení krize s ohledem na situaci v době přijetí opatření k řešení krize.

2. Při určování požadavků stanovených v odstavci 1 orgány příslušné k řešení krize posoudí:
- a) nutnost zveřejnit rozhodnutí o rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a určit částku, která se má z vnitřních zdrojů rekapitalizovat, a její konečné přidělení různým třídám věřitelů;
 - b) důsledky odkládání toho rozhodnutí na důvěru trhů, potenciální reakce trhů, např. odlivy likvidních prostředků, a účinnost opatření k řešení krize, přičemž se zohlední oba následující body:
 - i) zda jsou účastníkům trhu známy problémy a riziko selhání instituce,
 - ii) zda jsou pro účastníky trhu viditelné důsledky problémů či potenciálního selhání instituce;
 - c) otevírací doby trhu v rozsahu, v němž mohou mít dopad na kontinuitu zásadních funkcí a na šíření krize;
 - d) referenční datum (data), do nichž je třeba splnit kapitálové požadavky;
 - e) data, do nichž má instituce provést platby, a dobu splatnosti dotčených závazků.

Článek 7

Vyloučení z důvodů zachování určitých zásadních funkcí a hlavních linií podnikání podle čl. 44 odst. 3 písm. b) směrnice 2014/59/EU

1. Orgány příslušné k řešení krize mohou vyloučit závazky nebo třídu závazků, protože je vyloučení nezbytné a přiměřené k zachování určitých zásadních funkcí, v případech, kdy se domnívají, že závazek nebo třída závazků souvisejí se zásadní funkcí a že by v zájmu zachování její kontinuity daný závazek nebo třída závazků neměly být rekapitalizovány z vnitřních zdrojů, jestliže je splněn jeden z následujících bodů:

- a) rekapitalizace závazku nebo třídy závazků z vnitřních zdrojů by oslabila funkci kvůli dostupnosti financování nebo závislosti na protistranách, např. protistranách poskytujících zajištění, na infrastruktuře nebo na subjektech, které dané instituci poskytují služby, a těmto protistranám by mohlo být zabráněno v tom, aby po rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pokračovaly v transakcích s danou institucí, nebo by tyto protistrany mohly ztratit k takovým transakcím ochotu;
- b) dotčená kritická funkce je služba, kterou instituce poskytuje třetím stranám a která závisí na nepřerušném plnění závazku.

2. Orgány příslušné k řešení krize mohou vyloučit pouze závazky, které jsou požadovány pro účely řízení rizik (zajištění) v kontextu zásadních funkcí, pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) řízení rizik (zajištění) je uznáno pro obezřetnostní účely a má zásadní význam pro zachování operací souvisejících se zásadními funkcemi;
- b) nebylo by možné, aby instituce za rozumných podmínek ve lhůtě požadované pro zachování zásadní funkce nahradila ukončené opatření k řízení rizik.

3. Orgány příslušné k řešení krize mohou závazky pro účely zachování finančního vztahu vyloučit pouze tehdy, jsou-li splněny obě následující podmínky:

- a) orgán příslušný k řešení krize dojde na základě posouzení k závěru, že financování je důležité pro zachování zásadní funkce;
- b) s přihlédnutím k článku 6 tohoto nařízení by nebylo možné, aby instituce nahradila financování ve lhůtě požadované pro zachování zásadní funkce.

4. Orgány příslušné k řešení krize nevyloučí závazek či třídu závazků pouze na základě kteréhokoli z těchto důvodů:
 - a) jejich splatnosti;
 - b) očekávaného nárůstu nákladů na financování, který neohrožuje kontinuitu zásadní funkce;
 - c) očekávaného budoucího potenciálního zisku.
5. Orgány příslušné k řešení krize mohou vyloučit závazky nebo třídu závazků, protože je to nezbytné a přiměřené v zájmu zachování hlavní linie podnikání, jestliže má vyloučení daného závazku zásadní význam pro zachování schopnosti instituce v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích a pro dosažení účelů řešení krize, které jsou stanoveny v čl. 31 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2014/59/EU.

Článek 8

Vyloučení ve snaze zabránit rozsáhlému šíření krize podle čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU

1. Při úvahách o vyloučení na základě rizika přímého šíření krize podle čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU by orgány příslušné k řešení krize měly v maximálním možném rozsahu posoudit provázanost instituce v režimu řešení krize s jejími protistranami.

Posouzení podle prvního pododstavce zahrnuje všechny tyto body:

- a) zvážení expozic vůči relevantním protistranám, pokud jde o riziko, že by rekapitalizace takovýchto expozic z vnitřních zdrojů mohla způsobit řetězová selhání;
 - b) systémový význam protistran, které jsou v riziku selhání, zejména pokud jde o ostatní účastníky finančních trhů a poskytovatele infrastruktury finančních trhů.
2. Při úvahách o vyloučení na základě rizika nepřímého šíření krize podle čl. 44 odst. 3 písm. c) směrnice 2014/59/EU by orgán příslušný k řešení krize měl v maximálním možném rozsahu posoudit potřebnost a přiměřenost vyloučení na základě více ukazatelů týkajících se účelů. Ukazatele, které mohou být pro daný případ relevantní, zahrnují:
- a) počet, velikost a provázanost institucí s podobnými vlastnostmi, jako má instituce v režimu řešení krize, pokud by tyto faktory mohly způsobit rozsáhlou ztrátu důvěry v bankovním sektoru nebo v širším finančním systému;
 - b) počet fyzických osob, které jsou přímo a nepřímo ovlivněny rekapitalizací z vnitřních zdrojů, viditelnost opatření k řešení krize a jeho pokrytí v tisku, jestliže hrozí, že tyto faktory výrazně oslabí celkovou důvěru v bankovním sektoru a širším finančním systému;
 - c) počet, velikost, provázanost protistran, které jsou ovlivněny rekapitalizací z vnitřních zdrojů, včetně účastníků trhu z nebankovního sektoru a významu zásadních funkcí, které tyto protistrany vykonávají;
 - d) schopnost protistran získat přístup k alternativním poskytovatelům služeb pro funkce, které byly posouzeny jako nahraditelné, a to s ohledem na konkrétní situaci;
 - e) otázku, zda by po rekapitalizaci z vnitřních zdrojů značný počet protistran stáhl financování nebo by přestal provádět transakce s dalšími institucemi nebo zda by trhy přestaly v důsledku rekapitalizace takovýchto účastníků trhu z vnitřních zdrojů řádně fungovat, a to zejména v případě obecné ztráty důvěry trhů nebo paniky trhů;
 - f) rozsáhlé stažení krátkodobého financování či vkladů značných částek;
 - g) počet, velikost či význam institucí, jimž hrozí, že splní podmínky pro včasný zásah nebo že splní podmínky selhání nebo pravděpodobné selhání podle čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU;

- h) riziko významného přerušení zásadních funkcí či značného nárůstu cen za poskytování takovýchto funkcí [patrné ze změn tržních podmínek pro tyto funkce či jejich dostupnosti] nebo očekávání protistran či jiných účastníků trhu;
- i) rozsáhlé významné poklesy cen akcií institucí nebo cen aktiv, která mají instituce v držení, zejména pokud mohou mít dopad na kapitálovou situaci institucí;
- j) obecné a rozsáhlé významné snížení krátkodobého a střednědobého financování, které mají instituce k dispozici;
- k) významné zhoršení fungování mezibankovního finančního trhu, které je zjevné z výrazného nárůstu požadavků na rozpětí a poklesu zajištění, které mají instituce k dispozici;
- l) významné a rozsáhlé nárůsty cen pojištění úvěrového selhání a zhoršení úvěrového ratingu institucí či jiných účastníků trhu, které jsou relevantní pro finanční situaci institucí.

Článek 9

Vyloučení z důvodu zamezení snížení hodnoty podle čl. 44 odst. 3 písm. d) směrnice 2014/59/EU

1. Orgány příslušné k řešení krize mohou vyloučit závazek nebo třídu závazků z rekapitalizace z vnitřních zdrojů, pokud by takové vyloučení zabránilo snížení hodnoty, aby držitelé nevyločených závazků byli v lepší situaci, než v jaké by se nacházeli, kdyby závazky z vnitřních zdrojů rekapitalizovány byly.
2. Aby bylo možné posoudit, zda je splněna podmínka odstavce 1, orgány příslušné k řešení krize u všech věřitelů srovnají a vyhodnotí výsledky v případě, že by k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů došlo, a v případě, že by k ní nedošlo, a to podle čl. 36 odst. 16 a čl. 49 odst. 5 směrnice 2014/59/EU.

Článek 10

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. února 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNKER